

Fărâmiță Lambru (pe numele său de familie Fărâmiță) s-a născut la 15 septembrie 1927 în București, într-o veche familie de lăutari de etnie rromă, tatăl său, Tudor Lambru fiind un vestit instrumentist (violinist) și dirijor. Din copilărie a deprins tainele acordeonului și, având o voce bună, a început de foarte tânăr să cânte prin cârciumi și pe la diverse petreceri private (nunți, botezuri, cumetrii), făcându-și o faimă în mahala. Debutul artistic s-a produs în 1949, în timp ce și satisfăcea stagiul militar, iar în 1951 Fărâmiță Lambru a fost angajat ca instrumentist în orchestra Teatrului de Estradă din București, devenit în 1956 Teatrul "Constantin Tănase". Aici, a cunoscut-o pe Maria Tănase (1913-1963) ce tocmai își căuta un acordeonist care s-o acompanieze și, de atunci a urmat o frumoasă colaborare, care a durat până la sfârșitul vieții mării artiste.

Maria Tănase, care avea să-i devină și nașă de cununie, l-a lansat și i-a înnobilit cariera cântând împreună în faimoase restaurante bucureștene ale vremii (Cina, Continental sau Neptun), dar și în cârciumi de cartier, în spectacole precum și în turnee - în țară și în străinătate, ducând faima muzicii populare românești peste hotare. Fărâmiță Lambru a înregistrat primele melodii la Casa de discuri Electrecord în 1962, primul său album (pe vinil) Muzică lăutărească, bucurându-se de succes. Au urmat și alte albume memorabile: Fărâmiță Lambru și Marcel Budală - 1966, Sârba de la Măgurele - în 1967 sau Acordeon - în 1975, iar după Revoluție, au fost editate post-mortem CD-urile intitulate Dă-mi boierule nevasta - Căntece lăutărești (1999) și La Calul Bălan, comori ale muzicii lăutărești (2008). Între 1963-1970 Fărâmiță Lambru a fost solist vocal al orchestrei Teatrului de Revistă "Ion Vasilescu" din București (mutat în 1981 la Giurgiu). În 1967 a jucat în muzicalul Groapa, interpretându-l pe celebrul Zavaidoc, rol ce i s-a potrivit de minune, după care, în anii următori, a jucat și în alte filme românești precum Domnișoara Nastasia, Dincolo de barieră, Turneu sau Facerea lumii. Regizorul Francisc Munteanu, transpunând atmosfera dintr-o mahala bucureșteană (evocată în piesa Domnișoara Nastasia de G. M. Zamfirescu) în pelicula Dincolo de barieră (1965), îl invită pe Fărâmiță Lambru să transpună viața unei cârciumi bucureștene din 1925, alături de actorul Ion Dichiseanu.

Succesul este atât de mare încât Francisc Munteanu apelează la el și în filmul următor, Tunelul (coproducție româno-sovietică), turnat la Moscova (1966), alături de Ștefan Bănică, Margareta Pâslaru, Florin Piersic și, din nou, a lui Ion Dichiseanu. În 1971 a apărut și în filmul Facerea lumii, în regia lui Gheorghe Vitandis și în compania actorilor Colea Răutu, Liviu Ciulei sau Toma Caragiu. Neîntrecutul muzicant avea în repertoriu peste 200 de melodii instrumentale și 150 de piese vocale, interpretând cu mult har repertoriul lăutăresc urban (muzica de mahala ce includea și cântece cu texte fără perdea). Din bogata sa discografie evidențiem: Hora lui Fărâmiță; Hora florăreselor; Hora lui Oneață; La calul Bălan; Inel, inel de aur; La crâșma din Ferentari; Am iubit și-am să iubesc; Șapte văi și-o vale-adâncă; Cine are fată mare; Inimioară, inimioară; Zice lumea că iubesc; Bălălău etc. Pentru activitatea sa remarcabilă ca solist instrumentist de muzică populară la Teatrul „Constantin Tănase” din București, în 1968 i se decernează medalia Ordinul Meritul Cultural clasa a V-a. În 1955 primește Premiul II la Concursul internațional al Festivalului Tineretului de la Varșovia.

Fărâmiță Lambru a cântat neîncetat, nerefuzând nicio invitație, ducând o viață extrem de agitată și,

Fărâmiță Lambru În amintirea unui lăutar fără pereche

cu toate că era bolnav (TBC, diabet, surmenaj) nu s-a menajat deloc, a rămas același fumător înrăit, nu a ținut regim și mai ales nu a încetat să piardă noaptele. Toate acestea i-au grăbit sfârșitul și la numai 47 de ani, în data de 12 decembrie 1974 îndrăgitul și inegalabilul virtuoza s-a stins din viață, lăsând în urmă multe regrete și cântecele sale nemuritoare.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*